

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 115.919 van 13 februari 2003
in de zaak A.117.927 /VII-26.003**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij:
 advocaat S. DEBAEKE,
 kantoor houdende te 8000 BRUGGE,
 Ter Pannestraat 1

tegen :

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,

DE VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Angolese nationaliteit, op 8 maart 2002 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 februari 2002 tot bevestiging van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 18 januari 2002 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de beschikking van 18 maart 2002 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de artikelen 4 en 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de beschikking van 6 november 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 3 december 2002;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die, loco advocaat S. DEBAEKE, verschijnt voor de verzoekende partij, en van adjunct-adviseur M. HUYGHE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partij komt België binnen op 14 december 2001 en verklaart zich vluchteling op 27 december 2001.

1.2. Op 18 januari 2002 neemt de Minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 27 februari 2002 bevestigt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissing. De bevestigende beslissing van de Commissaris-generaal is als volgt gemotiveerd :

"(...)

Mijn beslissing is gebaseerd op de volgende motieven:

U verklaarde afkomstig te zijn uit Luanda. Uw vader was lid van de UNITA (União Nacional para a Independência Total de Angola) en werd vermoord, net als uw moeder op 22 januari 1993 toen leden van het MPLA (Movimento Popular de Libertação de Angola) uw woonst binnenvielen. Uw twee jongere broers heeft u sinds dit incident niet meer gezien. Op 11 november 1993 ontmoette u in een museum te Kubanku, M. L U bleek later zwanger te zijn van hem en kreeg een dochtertje, L. D. A. genaamd. U heeft hem later niet meer gezien in Angola, maar in 1998 zond hij u een brief waarop zijn adres in België vermeld stond. Na het overlijden van uw ouders ging u in een vluchtelingencentrum in Palanca (Luanda) wonen. Om wat geld te verdienen ging u auto's poetsen en kleding wassen. In 1997-1998 ging u in opdracht van het vluchtelingencentrum driemaal werken op een suikerplantage in Cuba. U wou verder opnieuw genieten van uw vrijheid en besloot terug op de straat te gaan leven. Op 11 november 2001 vond u uw naam terug op een lijst - die uithing in het centrum - met de namen van 50 personen, welke verplicht werden te gaan werken op de suikerplantage in Cuba. Op 12 november 2001 ging u samen met de anderen van het centrum en de chef naar de luchthaven te Luanda. Toen u aan het wachten was op uw vlucht, herkende u een vriend van uw vader. U legde hem uit dat u geen vrijheid genoot in Luanda en u ging met hem mee naar Palanca. Op 12 december 2001 nam u te Luanda het vliegtuig met bestemming Moskou en van daaruit vloog u verder naar België. Op 27 december 2001 heeft u zich aangemeld op de Dienst Vreemdelingenzaken en vroeg u asiel aan.

Essentiële tegenstrijdige en incoherente verklaringen tijdens uw opeenvolgende verhoren voor de diverse Belgische asielinstanties ondermijnen in ernstige mate de geloofwaardigheid van uw relaas.

Zo verklaarde u voor de Dienst Vreemdelingenzaken dat uw dochter Lukimbo Diningama Auguistine geboren werd op 20 augustus 1994, terwijl u voor het Commissariaat-generaal verklaarde dat de geboortedatum van uw kind, 20 oktober 1995 is (verhoorverslag Dienst Vreemdelingenzaken, punt 14 - verhoorverslag Commissariaat-generaal, p.8). U stelde verder tijdens het verhoor op de Dienst Vreemdelingenzaken dat uw vriend voor uw aankomst in België geheel niet op de hoogte was van de geboorte van zijn kind, terwijl u voor het Commissariaat-generaal stelde dat u hem een brief stuurde vanuit Angola in 1999 waarin u hem op de hoogte bracht van deze geboorte (verhoorverslag Dienst Vreemdelingenzaken, punt 42 - verhoorverslag Commissariaat-generaal, p.8-p.9). L. M. daarentegen, verklaarde reeds tijdens zijn verhoor voor de Dienst Vreemdelingenzaken dat hij een kind had: D. A., geboren op 20 augustus 1995 (verhoorverslag Dienst Vreemdelingenzaken, dd. 2 oktober 1998, punt 14). Dit wordt tevens bevestigd in het verhoor voor het Commissariaat-generaal (dd. 15 december 1998, p.1) en de familiesamenstelling welke terug te vinden is in de vragenlijst voor een 'aanvraag tot erkenning als vluchteling' (dd. 27 november 1998).

Niettegenstaande u verklaarde na het overlijden van uw ouders in een weeshuis (verhoor Dienst Vreemdelingenzaken, punt 42) dan wel in een centrum voor vluchtelingen en oorlogsvluchtelingen te hebben geleefd (verhoorverslag Commissariaat-generaal, p.3), verklaarde uw vriend met u samen te wonen (verhoorverslag Dienst Vreemdelingenzaken, punt 42). Aanvankelijk verklaarde u tijdens het verhoor op het Commissariaat-generaal in Rua Rainha Ginga (Ingombota) te wonen. Toen u werd gevraagd waarom men uw ouderlijke huis nog als woonplaats op uw identiteitskaart (uitgevaardigd in april 1999) heeft vermeld, aangezien u volgens uw verklaringen reeds verschillende jaren in het vluchtelingencentrum verbleef, antwoordde u dat het adres op uw identiteitskaart dat was van een vriendin, niettegenstaande u tegelijkertijd verklaarde dat zij in Rua F woonde en niet in Rua Rainha Ginga. Behalve deze verschillende incoherente verklaringen met betrekking tot uw woonplaats welke twijfel doen rijzen over uw effectieve verblijf gedurende circa zeven jaar in het centrum te Palanca, dient te worden vastgesteld dat u slechts twee personeelsleden kon vernoemen (verhoorverslag Commissariaat-generaal, p.3-p.4) en slechts vier meisjes kon vernoemen die ook in het centrum verbleven en tevens op de lijst vermeld stonden (verhoorverslag Commissariaat-generaal, p. 11). Het is verder hoe dan ook geheel onmogelijk dat u L. M. slechts éénmaal zou ontmoet hebben op 11 november 1993 (verhoorverslag CGVS, p.5p.6) als hij zoals u alsook hijzelf verklaarde - de vader van uw kind is, aangezien uw dochter pas in augustus (zie verhoorverslag Dienst Vreemdelingenzaken L. M., punt 14) dan wel in oktober 1995 geboren werd (verhoorverslag Commissariaat-generaal, p.8).

Voor de Dienst Vreemdelingenzaken stelde u verder geheel niet te weten waar de suikerplantage van Cuba gelegen is en liet u het geheel onvermeld dat u vóór 11 november 2001 reeds driemaal naar deze plantage was geweest (verhoorverslag Dienst Vreemdelingenzaken, punt 42 - verhoorverslag Commissariaat-generaal, p. 10). Bovendien liet u aanvankelijk tijdens het verhoor voor het Commissariaat-generaal - niettegenstaande u dit expliciet werd gevraagd - uw gedwongen arbeid op de suikerplantage in Cuba geheel onvermeld (verhoorverslag Commissariaat-generaal, p.4). Ten slotte kan worden opgemerkt dat uw vriend in de vragenlijst vermeldde dat u werkzaam was als handelaarster (cfr. vragenlijst voor een 'aanvraag tot erkenning als vluchteling' dd. 27 november 1998).

Verder stelde u dat uw vader lid was van de UNITA en dat hij een groep zou controleren. U kon echter niet preciseren wat dit concreet inhield. U verklaarde evenmin te weten hoe deze groep werd genoemd. Aanvankelijk verklaarde u dat hij buiten Angola werkzaam was, vervolgens verklaarde u dat hij in Caculama werkte, wat u verkeerdelijk omschreef als een provincie van Luanda (verhoorverslag Commissariaat-generaal, p. 1-p.2 - bron). Aanvankelijk verklaarde u tijdens het verhoor op het Commissariaat-generaal het slachtoffer te zijn van de politieke activiteiten van uw vader (verhoorverslag CGVS, p. 1). Toen u later tijdens ditzelfde verhoor werd gevraagd deze problemen te specificeren, verklaarde u 'geen problemen te hebben gekend, maar ze wisten dat ik zijn dochter was en ze zoeken iedereen' (verhoorverslag CGVS, p. 14). Doorheen uw verklaringen voor de diverse asielinstanties zijn echter geen elementen terug te vinden die erop wijzen dat u

persoonlijk door de autoriteiten werd gezocht omwille van de politieke activiteiten van uw vader.

U bent verder niet in het bezit van enig document (noch een instapkaart of bagageticket) dat het mogelijk zou maken uw reisweg en herkomst te controleren.

Uw identiteitskaart uitgevaardigd te Luanda op 6 april 1999 (met nr. 00014039LA026) doet verder geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen aangezien uw nationaliteit geenszins in twijfel wordt getrokken.

Er dient verder te worden opgemerkt dat in het kader van de asielaanvraag van uw vriend L. M. op 18 februari 1999 een bevestigende beslissing van weigering van verblijf werd genomen. Het gegeven dat uw vriend geregulariseerd werd doet evenmin afbreuk aan bovenstaande vaststellingen.

Uw verzoekschrift ter instelling van een dringend beroep bevat ten slotte geen enkel ander element dat vermag de weigeringsbeslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken te wijzigen."

2.1.1. Overwegende dat de verzoekende partij een eerste middel aanvoert dat als volgt luidt:

"1. Schending van het Internationaal Verdrag van Genève betreffende de Vluchtelingen en de Staatlozen, ondertekend op 28 juni 1951 en goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953;

Schending van het protocol betreffende de status der Vluchtelingen opgemaakt te New York op 31 januari 1967;

Schending van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, B.S. 31 december 1980, inzonder van artikel 48 en artikel 52, §1 van deze wet;

Schending van het redelijkheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en het gelijkheidsbeginsel;

Schending van het beginsel dat elke bestuurshandeling door een materieel motief moet gedragen worden;

2. Doordat de bestreden beslissing aan verzoeker de erkenning als politiek vluchteling onder het Verdrag van Genève weigert, meer bepaald waar het Verdrag stelt dat als vluchteling moet worden beschouwd:

"Elk persoon die, (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land, kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil invoeren, ..."

Verzoekster ontvluchtte haar land daar zij omwille van de politieke activiteiten van haar vader en de daaropvolgende moorden op haar vader en moeder ook zelf in gevaar was en daar zij -als wees van een politiek activist in een weeshuis/centrum geplaatst zijnde- bovendien gedwongen werd om op plantages van de overheid te werken;"

2.1.2. Overwegende dat de uiteenzetting van een middel in principe vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou zijn geschonden als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden handeling werd geschonden; dat verzoekster zich beperkt tot een beknopte weergave van haar asielmotieven zonder aan te duiden hoe en in welke mate de hogervermelde bepalingen werden geschonden; dat de aangehaalde uiteenzetting niet als een middel kan worden gezien; dat het eerste middel dan ook niet ontvankelijk is;

2.2.1. Overwegende dat de verzoekende partij een tweede middel aanvoert dat als volgt luidt:

"1. Schending van het Internationaal Verdrag van Genève betreffende de Vluchtelingen en de Staatlozen, ondertekend op 28 juni 1951 en goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953;

Schending van het protocol betreffende de status der Vluchtelingen opgemaakt te New York op 31 januari 1967;

Schending van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, B.S. 31 december 1980, inzonder van artikel 48 en artikel 52, §1 van deze wet;

Schending van het redelijkheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en het gelijkheidsbeginsel;

Schending van het beginsel dat elke bestuurshandeling door een materieel motief moet gedragen worden;

2. Doordat de Commissaris-Generaal zich onterecht baseert op beweerde tegenstrijdige en incoherente verklaringen teneinde te besluiten tot de ongeloofwaardigheid van het relaas van verzoekster, daar waar deze motivering van de Commissaris-Generaal feitelijke en juridische grondslag mist;

Verzoekster heeft nooit voor het Commissariaat-generaal verklaard dat haar dochtertje op 20.10.1995 geboren zou zijn. De geboortedatum van het dochtertje van verzoekster, A. D. L., is 20.08.1994, zoals tevens ten aanzien van de Dienst Vreemdelingenzaken werd uiteengezet;

Het kind werd wel degelijk verwekt tijdens een ontmoeting met dhr. M. L. op 11. 11. 1993, zodat het maar normaal is dat het kind ongeveer negen maanden later, op 20.08.1994, werd geboren;

In 1999 stuurde verzoekster een brief vanuit Angola aan bovenvermelde vader van haar kind, doch deze wist al sinds 1997 dat er een kind geboren zou zijn, zodat het normaal is dat dit reeds werd vermeld bij zijn verhoor voor de Dienst Vreemdelingenzaken in oktober 1998; Dhr. L. vernam dit nieuws meer bepaald in 1997 van kennissen van verzoekster die net als verzoekster een bepaalde kerk in Luanda frequenteerden toen hij aldaar navraag deed omtrent verzoekster;

Vooreerst kan niet volstaan te verwijzen naar de beweerde verklaring van dhr. L. met betrekking tot het geboortjaar van het dochtertje; In elk geval waren minstens de geboortedag en geboortemaand correct vermeld en kan een materiële vergissing de oorzaak zijn van het noteren van 1995 als geboortjaar in plaats van 1994; Bovendien is de mogelijke vergissing van dhr. L. met betrekking tot het geboortjaar van het kind (en met betrekking tot het beroep van verzoekster) verstaanbaar daar zijn verklaring gebaseerd was op de weinige gegevens waarover hij indertijd beschikte met betrekking tot verzoekster -met wie hij niet samenwoonde- en zijn dochtertje;

Verzoekster en dhr. L. hadden elkaar nog maar één keer ontmoet toen zij zwanger raakte; Dhr. L. vernam pas in 1997 dat hij een dochtertje zou hebben doch veel meer kwam hij niet te weten;

Verzoekster heeft nooit samengewoond met de vader van haar kind; Verzoekster is niet verantwoordelijk voor hetgeen mogelijk door haar vriend dhr. L. zou zijn verklaard bij zijn asielaanvraag;

Verzoekster heeft vanaf 1993 tot 2001 in het weeshuis /centrum voor vluchtelingen en oorlogswezen gelegen in Palanca (dichtbij de 'Ecole 11 Novembre') gewoond;

In tegenstelling tot hetgeen de Commissaris-generaal meent, kunnen de termen "weeshuis" en "centrum voor vluchtelingen en oorlogswezen" perfect door elkaar gebruikt worden -zoals door verzoekster werd gedaan- aangezien de eerste term louter een vereenvoudiging of afkorting van de tweede term betreft;

Het feit dat verzoekster minstens 2 personeelsleden en 4 meisjes uit het weeshuis/centrum kon opnoemen wijst juist op de waarachtigheid van haar relaas en doet geenszins twijfel rijzen omtrent haar verblijf aldaar, dit in tegenstelling tot hetgeen de Commissaris-generaal beweert;

Uit het feit dat de gedwongen arbeid van verzoekster pas na enige tijd aan bod kwam voor het Commissariaat-generaal kan uiteraard niets anders afgeleid worden dan dat het ganse levensverhaal van verzoekster enige tijd in beslag nam, waardoor de dwangarbeid niet onmiddellijk ter sprake kon komen;

Bovendien is het niet abnormaal dat verzoekster geen details kan geven met betrekking tot de concrete activiteiten van haar vader bij UNITA; Zij was immers nog zeer jong toen één en ander plaatsvond; Bovendien is het in Afrika zo dat meisjes en vrouwen niet bij gesprekken e.d. met betrekking tot politiek worden betrokken;

Verzoekster ondervond wel degelijk zelf problemen omwille van politieke activiteiten van haar vader; Haar vader en moeder werden immers in 1993 vermoord omwille van deze activiteiten, waarna verzoekster op de vlucht moest slaan, op straat leefde en vervolgens in het weeshuis terechtkwam;

Dergelijke extrajudiciële executies door regeringstroepen vinden regelmatig plaats in Angola, waarbij tegenstanders van het regeringsregime, vooral UNITA-leden, worden gedood;

Verzoekster heeft reeds uiteengezet dat haar reisdocumenten werden bijgehouden door haar reisgezel, zijnde een vriend van wijlen haar vader;"

2.2.2. Overwegende dat verzoekster in het middel geen verklaring geeft voor het feit dat zij voor het Commissariaat-generaal verklaarde dat het adres op haar identiteitskaart - Rua Rainha Ginga - het adres was van een vriendin, terwijl zij tegelijkertijd verklaarde dat deze vriendin in de Rua F woonde en niet in de Rua Rainha Ginga; dat deze vaststelling blijkt uit het administratief dossier (verhoorverslag Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, p. 14); dat verzoekster evenmin betwist dat zij voor de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde geheel niet te weten waar de suikerplantage in Cuba is gelegen, terwijl zij op het Commissariaat-generaal verklaarde dat zij vóór 11 november 2001 reeds drie maal naar deze plantage was geweest; dat wat betreft verzoeksters uiteenzetting over de term "weeshuis", deze uiteenzetting feitelijke grondslag mist, nu deze tegenstrijdigheid betrekking heeft op het feit dat verzoeksters vriend voor de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde daar met haar samen te hebben gewoond; dat ook deze tegenstrijdigheid pertinent is; dat, op grond van deze motieven, de beslissing van de Commissaris-generaal niet kennelijk onredelijk is; dat het tweede middel niet gegrond is;

3. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat de vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op dertien februari tweeduizend en drie, door :

Mevr. M.-R. BRACKE, kamervoorzitter,

de H. C. VERHAERT, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VERHAERT.

M.-R. BRACKE.